

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 11.10.2017 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Trnky a soudců JUDr. Soni Biskupové Fišerové a JUDr. Stanislava Žížaly v trestní věci **obžalovaného XXXXX XXXXX, nar. XXXXX**, a **obžalované právnické osoby PELLETIER CZ, s.r.o.**, vedené pro přečin pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c), odst. 4 tr. zákoníku, o odvolání obou obžalovaných a státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích proti rozsudku Okresního soudu v Prachaticích ze dne 20.6.2017, č.j. 4 T 49/2017 – 276, **t a k t o :**

I.

K odvolání státní zástupkyně se napadený rozsudek podle § 258 odst. 1 písm. d),f) tr. řádu částečně z r u š u j e , a to ve výroku o peněžitém trestu uloženém obžalované právnické osobě a ve výroku o náhradě škody.

II.

Podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalované právnické osobě PELLETIER CZ, s.r.o., IČO 24185680, se sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1 – Staré Město, se za přečin podle § 210 odst. 1 písm. c), odst. 4 tr. zákoníku, ohledně něhož zůstal napadený rozsudek ve výroku o vině nedotčen, u k l á d á podle § 210 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 18 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb. peněžitý trest ve výměře 30 denních sazeb s vyšší denní sazbou 1.000 Kč, tedy v celkové částce 30.000 Kč (třicet tisíc korun českých).

III.

Dále se podle § 259 odst. 3 tr. řádu znovu rozhoduje tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu jsou obžalovaný XXXXX XXXXX a obžalovaná právnická osoba PELLETIER CZ, s.r.o. povinni společně a nerozdílně uhradit na náhradě škody poškozené ČSOB Pojišťovna, a.s., člen holdingu ČSOB, IČO 45534306, se sídlem Masarykovo náměstí 1458, 532 18 Pardubice, částku 50.000 Kč (padesát tisíc korun českých).

IV.

Odvolání obžalovaných XXXXX XXXXX a právnické osoby PELLETIER CZ, s.r.o. se podle § 256 tr. řádu z a m í t a j í .

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Okresního soudu v Prachaticích ze dne 20.6.2017, č.j. 4 T 49/2017 – 276, bylo rozhodnuto následovně:

Obžalovaný

XXXXX XXXXX,

narozený dne XXXXX v Prachaticích, trvale bytem XXXXX, XXXXX XXXXX, jednatel obchodní společnosti, a

obžalovaná právnická osoba

PELLETIER CZ, s. r. o.,

IČO 24185680, se sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1 – Staré Město,

jsou vinni, že

dne 31.05.2016 na blíže neustanoveném místě společnost PELLETIER CZ, s. r. o., IČO 24185680, se sídlem Kaprova 42/14, 110 00 Praha 1 – Staré Město, zastoupená jednatelem XXXXX XXXXX, který byl podle zápisu v obchodním rejstříku oprávněn jednat jménem společnosti samostatně, jako pojistník a pojištěný, a XXXXX XXXXX, jako jednatel společnosti PELLETIER CZ, s. r. o., a osoba pověřená touto společností nahlášením pojistné události, se záměrem neoprávněně vylákat pojistné plnění oznámili vznik pojistné události, a to odcizení lesního mechanizačního stroje v majetku společnosti PELLETIER CZ, s. r. o., tovární značky KAPSEN, výrobní číslo 0107024, pojistiteli – společnosti ČSOB Pojišťovna, a. s., člen holdingu ČSOB, IČO 45534306, se sídlem Masarykovo náměstí 1458, 532 18 Pardubice, s níž uzavřela společnost PELLETIER CZ, s. r. o., zastoupená jednatelem XXXXX XXXXX, dne 25.06.2013 pojistnou smlouvu č. 8055658311, s následným dodatkem č. 1 k této smlouvě ze dne 18.06.2014, o pojištění předmětného stroje, a to přesto, že k odcizení tohoto pojištěného lesního stroje, ke kterému mělo dojít ve dnech od 28.05.2016 do 30.05.2016, nedošlo, neboť ve skutečnosti byl odcizen lesní mechanizační stroj jiný, který nebyl proti odcizení pojištěn, čímž neoprávněně uplatnili právo na plnění z pojištění, které bylo v souvislosti s pojistnou událostí č. PU 2166014781 ze strany pojistitele společnosti PELLETIER CZ, s. r. o., vyplaceno v částce 80.160 Kč, a tímto jednáním způsobili pojistiteli – společnosti ČSOB Pojišťovna, a. s., člen holdingu ČSOB, IČO 45534306, se sídlem Masarykovo náměstí 1458, 532 18 Pardubice, škodu ve výši nejméně 80.160 Kč,

tedy - uvedli nepravdivé údaje při uplatnění práva na plnění z pojištění a způsobil tak větší škodu,

čímž spáchali

- přečin pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c), odst. 4 trestního zákoníku,

a odsuzují se

obžalovaný XXXXX XXXXX

podle § 210 odst. 4 trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody** v trvání **12 (dvanácti) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu** v trvání **18 (osmnácti) měsíců**.

Obžalovaná právnická osoba PELLETIER CZ, s. r. o.

podle § 210 odst. 4 trestního zákoníku za použití § 18 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. k **peněžitému trestu** ve výměře 40 denních sazeb v částce 500 Kč, v celkové částce **20.000 Kč** /dvacet tisíc korun českých/.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný XXXXX XXXXX **povinen** uhradit na náhradě škody poškozené společnosti ČSOB Pojišťovna, a. s., člen holdingu ČSOB, IČO 45534306, se sídlem Masarykovo náměstí 1458, 532 18 Pardubice, škodu ve výši **50.000 Kč** /padesát tisíc korun českých/.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání obžalovaný XXXXX XXXXX, obžalovaná PELLETIER CZ s.r.o. a státní zástupkyně Okresního státního zastupitelství v Prachaticích.

Obžalovaný XXXXX XXXXX prostřednictvím svého obhájce namítl, že okresní soud z hlediska ustanovení § 39 tr. zákoníku dostatečně nepřihlédl k tomu, že ze strany obžalovaných se nejednalo o podvodné jednání, ale o jednání nedbalostní. Obžalovaný je osobou, která byla pracovně vytižena, navíc trpí úzkostnými depresivními stavy, pro které je dlouhodobě léčen, což ovlivňuje jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti. Zpracovaný znalecký posudek se nezabýval všemi souvislostmi a řádně neobjasnil vlastní zdravotní stav a psychiku obžalovaného v návaznosti na jeho jednání. Za nesprávný obžalovaný považuje závěr o plném zachování svých rozpoznávacích a ovládacích schopností. Obžalovaný náhradu škody uplatnil u stroje, o kterém se domníval, že je řádně pojištěn. S ohledem na změny pracovníků, kteří tyto stroje obsluhovali, na změnu pracovišť, převážení strojů a častým opravám, lze mít za to, že je potvrzena obhajoba obžalovaného, že se z jeho strany jednalo o nedbalost. Vypracované kriminalistické odborné vyjádření, o které se opírá obžaloba, je vágní, nic neprokazuje a vyznívá zcela neurčitě. Obžalovaný nepopírá, že bylo poškozeno výrobní číslo stroje, ale stalo se tak z toho důvodu, že plocha, kde je umístěno slouží k odstraňování zámotků lan, tedy k jejich přeseknutí. Na předmětném stroji pracovalo od jeho zakoupení cca 13 osob a každý s ním nakládal jinak a mohl mechanické poškození výrobního čísla způsobit. Předmětné odborné vyjádření se nevyjádřilo ke stáří způsobeného poškození, k němuž mohlo dojít v časovém rozsahu od roku 2008 do roku 2016. Okresní soud dostatečně nezhodnotil skutečnosti svědčící ve prospěch obžalovaného, vycházel prakticky pouze ze skutečností svědčících v jeho neprospěch. Obžalovaný se hlásí ke vzniklé škodě, kterou částečně již uhradil, popírá však, že by jednal úmyslně. Uložený trest je přísný, věc mohla být řešena postupem podle § 307 tr. řádu. V závěru svého odvolání navrhl, aby odvolací soud ve smyslu rozvedených námitek napadený rozsudek přezkoumal a zrušil ho ve výroku o vině a trestu.

Obžalovaná právnická osoba PELLETIER CZ, s.r.o. prostřednictvím svého opatrovníka Mgr. Tomáše Brožky napadla předmětný rozsudek z obdobných důvodů, jako obžalovaný XXXXX XXXXX. Ten konstatoval obsah provedených důkazů se závěrem, že ty nesvědčí o vině obžalovaného ohledně úmyslu spáchat pojistný podvod. Jediným důkazem, který by mohl svědčit v neprospěch obžalovaného a i obžalované právnické osoby je odborné vyjádření OKTE ohledně poškození předmětného stroje, kdy bylo dosaženo závěru, že

poškození tj. jednotlivé uvedené záseky byly vytvořeny úmyslně, pravděpodobně s cílem znečitelnit vyražené výrobní číslo. Dále bylo zjištěno původní výrobní číslo ve tvaru 0107024, a to provedenou chemickou metodou. Na základě výše provedených důkazů však soud došel k závěru, že obžalovaný měl úmysl znemožnit identifikaci stroje v budoucnu, resp. obecně konstatoval úmysl znemožnit identifikaci stroje. Na druhou stranu v odůvodnění rozsudku na stejné straně (str.8) o větu dříve sděluje, že nezjišťoval, kdo poškodil identifikační číslo stroje. Přesto však nejasným způsobem došel k závěru, že tak musel učinit obžalovaný, alespoň k takovému závěru by dojít měl, aby došel též k závěru o úmyslu obžalovaného ohledně spáchání pojistného podvodu. Soud dál považoval za nevěrohodná a ryze účelová tvrzení obžalovaného, která poskytl na svojí obhajobu tedy zejména, že při hlášení pojistné události došlo k neúmyslné záměně strojů z důvodů pracovního vytížení, že výrobní číslo na předmětném stroji uplatněném v pojistné události nepoškodil (což ani nebylo prokazováno, neboť taková prokazování soud prvního stupně vůbec nečinil), že z důvodu pracovního vytížení nesledoval a nebyl schopen posoudit, který stroj byl odcizen, když hlásil pojistnou událost, že v předmětném období a před tímto na stroji pracovalo více lidí. Soud však nadále blíže nevysvětlil, proč shledal tato tvrzení obžalovaného jako nevěrohodná a ryze účelová. Pokud by obžalovaný měl v úmyslu nahlásit jako odcizený stroj pojišťovně, který mu ve skutečnosti zůstal, pak by zřejmě znečitelnil celé výrobní číslo. S ohledem na fakt, že nebylo prokázáno, že číslo znečitelnil právě obžalovaný, nelze tento úmysl prokázat a vznikají tak důvodné pochybnosti. Pokud obžaloba staví fakticky pouze na nepřímém důkazu odborného vyjádření o mechanickém úmyslném poškození výrobního čísla, nelze z toho dovodit úmysl a potažmo i vinu obžalovaného a fakticky i právnické osoby za spácháním přečinu pojistného podvodu ve smyslu § 210 odst. 1 písm. c) odst. 4 tr. zákoníku, chybí subjektivní stránka zavinění v tomto případě úmyslu. Dále ve prospěch obžalovaného svědčí i ten fakt, že ihned poté, co byla zjištěna neúmyslná záměna strojů, vešel v jednání s poškozenou a ke dni vyhlášení rozsudku část vzniklé škody uhradil. V závěru odvolání opatrovník navrhl, aby odvolací soud z důvodů uvedených v § 258 odst. 1 písm. b),c) a d) tr. řádu napadený rozsudek zrušil a buďto vrátil soudu prvního stupně k dalšímu jednání, a to k doplnění všech skutkových zjištění, tak aby bylo možno rozhodnout ve věci, anebo aby sám rozhodl, tak že obžalovaného a obžalovanou právnickou osobu zproští obžaloby ve smyslu § 226 písm. b) tr. řádu.

Státní zástupkyně podala odvolání v neprospěch obžalované právnické osoby PELLETIER CZ, s.r.o., a to do výroku o trestu a do výroku o náhradě škody. Ve výroku o trestu okresní soud pochybil tím, že porušil ustanovení § 18 odst. 2 zák.č. 418/2011 Sb., podle kterého denní sazba peněžitého trestu činí nejméně 1.000 Kč a nejvíce 2.000.000 Kč. Nalézací soud přitom stanovil výši denní sazby částkou 500 Kč. Dále okresní soud pochybil, pokud nerozhodl i o povinnosti obžalované právnické osoby k náhradě škody. Podle § 2915 občanského zákoníku, je-li k náhradě škody zavázáno několik škůdců, nahradí škodu společně a nerozdílně; je-li některý ze škůdců povinen podle jiného zákona k náhradě jen do určité výše, je zavázán s ostatními škůdci společně a nerozdílně v tomto rozsahu. To platí i v případě, že se více osob dopustí samostatných protiprávních činů, z nichž mohl každý způsobit škodlivý následek s pravděpodobností blížící se jistotě, a nelze-li určit, která osoba škodu způsobila. V závěru svého odvolání státní zástupkyně navrhla, aby odvolací soud rozsudek v jí napadených výrocích zrušil a znovu rozhodl tak, že obžalované právnické osobě uloží peněžitý trest ve výměře 30 až 40 denních sazeb s výší denní sazby 1.000 Kč, tedy v celkové částce 30.000 Kč až 40.000 Kč a dále uloží oběma obžalovaným povinnost zaplatit na náhradě škody společně a nerozdílně poškozené pojišťovně částku 50.000 Kč.

Odvolací soud ve smyslu § 254 tr.ř. přezkoumal zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, přezkoumal rovněž správnost postupu řízení, které tomuto rozsudku předcházelo, to vše především z hlediska vad vytýkaných podanými odvoláními. Dospěl poté k následujícím závěrům.

Především je třeba konstatovat, že v řízení, jež předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, nedošlo k žádným podstatným vadám, pro které by tento rozsudek nemohl bez dalšího obstát. Okresní soud při projednávání této trestní věci postupoval v souladu se svými právy a povinnostmi, které vyplývají z trestního řádu. V souladu s procesními předpisy provedl při hlavním líčení důkazy nezbytné pro rozhodnutí o podané obžalobě. Nebyla porušena ta ustanovení zákona, jimiž má být zabezpečeno řádné objasnění věci či právo obžalovaného na obhajobu. Dokazování lze považovat za úplné. Odvolací soud neshledal potřebu, a prakticky ani reálnou možnost, provést ve věci další důkazy, které by dosud provedeny nebyly, neshledal ani potřebu některé z již provedených důkazů opakovat.

Pokud obhajoba obžalovaného XXXXX XXXXX namítala, že dokazování mělo být doplněno i odborným zkoumáním za účelem zjištění, kdy došlo k znečistění výrobního čísla předmětného lesního stroje, tak odvolací soud považuje takovéto doplnění dokazování za nadbytečné. Je tomu tak z toho důvodu, že nelze reálně předpokládat, že by jakýmkoli odborným zkoumáním bylo možno určit dobu, kdy k poškození výrobního čísla stroje (prakticky rozklepání kovu, kde číslo bylo vyraženo) došlo. Navíc odvolací soud takovéto dokazování nepovažuje za potřebné pro rozhodnutí o podané obžalobě. Z opatřeného kriminalistického odborného vyjádření je bez důvodných pochybností zjišťováno, že zkoumaný stroj, který byl i po nahlášení pojistné události v dispozici obžalovaného XXXXX, respektive v dispozici obžalované právnické osoby, je strojem s výrobním číslem 0107024. Odborné vyjádření učinilo závěr, že k poškození plochy stroje, na které bylo vyraženo výrobní číslo, muselo být způsobeno úmyslně, zcela cíleně. O takovémto závěru podle názoru odvolacího soudu nevznikají důvodné pochybnosti. Z pořízených fotografií, které jsou založeny především na č.l. 48, je naprosto zřetelné, že právě poměrně na malou plochu ramene předmětného stroje, kde bylo vyraženo výrobní číslo, bylo cíleně působeno kladivem nebo obrácenou stranou sekyry za účelem znečistění identifikačního znaku příslušného stroje. Již na tomto místě je třeba konstatovat, že nemůže obstát obhajoba obžalovaného, že k takovémuto poškození identifikátoru stroje došlo při běžné činnosti, k níž je tento stroj určen. Pokud obžalovaný uváděl, že právě na rameno tohoto stroje je pokládáno ocelové lano za tím účelem, aby bylo přesekáno, pokud na něm dojde k závadě (zámotku), tak na fotografiích jasně čitelné poškození vůbec neodpovídá takto tvrzenému mechanismu. Je třeba uvést, že pro obhajobou popisovaný případ by bylo naprosto logické, aby obsluha stroje umístila lano na horizontální ploše ramene, aby si tak vytvořila jakousi kovadlinu, na které by lano poté přesekla. Výrobní číslo však bylo vyraženo na boční straně ramene, prakticky na vertikální straně, a navíc změny kovu na místě, kde číslo bylo vyraženo, vůbec neodpovídají zásekům sekerou, nýbrž úderům kladivem nebo obrácenou stranou sekyry. K této části obhajoby je třeba dodat, že spisový materiál obsahuje rovněž fotografie předmětného stroje v.č. 0107024 na konci roku 2013, kdy tento stroj by opravován ve firmě REPAROSERVIS spol. s.r.o., provozovna Kaplice. Z tehdy pořízených fotografií založených na č.l. 132-144 je zřetelná příslušná část ramene stroje s vyraženým výrobním číslem a je zřejmé, že v této době na této části není zřetelné naprosto žádné poškození, které by odpovídalo popisovanému použití této části stroje k přesekávání jeho ocelového lana.

Jestliže lze mít za to, že okresní soud ve věci provedl veškeré nezbytné důkazy, jichž bylo potřeba pro zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností, lze mít za to, že

okresní soud si takto vytvořil dostatek podkladů pro hodnocení důkazů, které by odpovídalo zásadě volného hodnocení důkazů podle § 2 odst. 6 tr.ř.

Okresní soud při hodnocení důkazů ve všech zásadních směrech postupoval v souladu s citovanou zásadou trestního řízení a rovněž jím zpracované odůvodnění napadeného rozsudku vyhovuje ust. § 125 odst. 1 tr.ř. Odvolací soud se s argumentací soudu prvního stupně ve všech podstatných směrech ztotožňuje a v podrobnostech na ni i odkazuje.

K odvolacím námitkám obou obžalovaných je třeba dodat, že obhajobu spočívající v tvrzení, že k poškození výrobního čísla předmětného stroje došlo neúmyslně při práci se strojem v lese, nemůže odvolací soud akceptovat s ohledem na již shora uvedené skutečnosti vyplývající jak z odborného zkoumání předmětného stroje, tak z pořízených fotografií. Odvolací soud má za vyloučené, že by ke zjištěnému znečitelnění identifikátoru příslušného stroje mohlo dojít pouze náhodou, nikoli zcela cíleně. K celkové obhajobě obžalovaného XXXXX XXXXX je třeba dodat, že ta nemůže obstát již z toho důvodu, že obžalovaný jako jednatel a společník předmětné firmy rozhodně nebyl jakýmsi administrativním pracovníkem firmy, naopak byl osobou, která v zastoupení firmy veškeré tzv. železné koně zakupovala, zařizovala jejich opravy, sám uvádí, že osobně stroje opravoval. Významné je především zjištění, že v dispozici jeho samotného, případně jeho firmy, byly toliko tři takovéto stroje, přičemž jeden byl nefunkční. Pokud tedy došlo k odcizení jednoho ze dvou funkčních strojů, bylo poměrně snadno zjistitelné, který ze zbývajících strojů to byl, zda šlo o stroj výrobního čísla 0107024 nebo 110059. Třetí stroj měl výrobní číslo 0110066, přičemž jde o stroj nefunkční, který byl pozdějšího data výroby a byl i opatřen výrobním číslem umístěným na štítku, jenž byl připevněn na rameno stroje, jak vyplývá z fotodokumentace založené na č.l. 101-103. Pokud obhajoba namítá, že jestliže by obžalovaný chtěl znečitelnit předmětný stroj, tak by neponechal viditelné číslo 0, které bylo umístěno na počátku výrobního čísla, tak v tomto směru je třeba uvést, že právě takováto viditelnost počáteční číslice by při řádném postupu zástupce poškozené firmy v souvislosti s nahlášením pojistné události musela vyloučit omyl na jeho straně, záměnu příslušných strojů. Je totiž evidentní, že stroje s výrobním číslem začínající číslicí 0 zůstaly v dispozici firmy obžalovaného a odcizen musel být stroj výrobního čísla 110059.

Odvolací soud dále musí uvést, že obhajoba obžalovaného nemůže obstát i z toho důvodu, že předmětný stroj, který byl nahlášen jako odcizený, nebyl zcela identický s dalšími stroji, i pro laika je z pořízených fotografií zřejmá celá řada rozdílů mezi tímto strojem, který byl vyráběn dříve, a stroji vyrobenými v pozdějším období. Je evidentní, že tyto stroje mají jiný typ nástavby nad motorem. Navíc je zřetelné, že předmětný nahlášený stroj výrobního čísla 0107024 byl na konci roku 2013 opravován, došlo k výměně motoru a v souvislosti s tím byly provedeny zásahy do jeho konstrukce, které popsal svědek XXXXX. Obžalovaný XXXXX takovouto opravu zařizoval, musel si být vědom těchto zásahů a specifik na tomto stroji, které nemohl přehlížet v souvislosti s krádeží jednoho tzv. železného koně. Pokud by si prohlédl zbývající funkční stroj, nemohl by zaměnit odcizený stroj za stroj s výrobním číslem 0107024, právě s ohledem na změny nastalé v důsledku dřívější výměny motoru.

Odvolací soud s ohledem na takto popsané skutečnosti považuje závěr okresního soudu o účelovosti obhajoby obžalovaného XXXXX XXXXX za zcela správný. Takovýto závěr je nepřímou potvrzován i svědectvím XXXXX XXXXX, který popsal okolnosti, za kterých převážel předmětný stroj v souladu s pokynem obžalovaného, přičemž v té souvislosti došlo k poškození jeho vlastního motorového vozidla a rozhodl se na místo pro potřebu nahlášení pojistné události přivolat Policii ČR. Je evidentní, že poté, co takovouto skutečnost

oznámil obžalovanému XXXXX, tak ten nechtěl záležitost oznamovat Policii ČR, přišel s tím, že uhradí svědku XXXXX způsobenou škodu. Svědek XXXXX přesto policii přivolal, a na místo se dostavil i obžalovaný. Obhajoba obžalovaného, že takto činil z toho důvodu, že pro převoz stroje byl použit přívěs, který neměl platnou technickou kontrolu, a on nechtěl s ohledem na to platit pokutu za dopravní přestupek, může sice mít reálný základ, ale je zřetelné, že pokutu platil XXXXX XXXXX, který přívěs bez platné technické kontroly tehdy použil. Je velice pravděpodobné, že obžalovanému XXXXX tehdy šlo o to, aby převážený lesní stroj neměla možnost shlédnout Policie ČR, která se v předchozím období zabývala jeho trestním oznámením na neznámého pachatele, který měl odcizit právě stroj výrobního čísla 0107024. Právě s ohledem na takovouto událost došlo k dalšímu šetření policejních orgánů, v důsledku něhož byla odhalena nyní projednávaná trestná činnost obžalovaných.

Za situace, kdy došlo k uvedení nepravdivých údajů při uplatnění práva na plnění z pojištění a příslušná pojišťovna vyplatila částku převyšující 50.000,- Kč, čímž byla způsobena tzv. větší škoda ve smyslu § 138 odst. 1 tr. zákoníku, byly jak obžalovaný XXXXX XXXXX, tak obžalovaná právnická osoba PELLETIER CZ, s.r.o. uznáni vinnými spácháním přečinu pojistného podvodu podle § 210 odst. 1 písm. c), odst. 4 tr. zákoníku. Obžalovaný XXXXX XXXXX jednal přinejmenším způsobem uvedeným v § 15 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku, tedy v nepřímém úmyslu. Na podkladě provedeného dokazování lze totiž učinit závěr, že tento obžalovaný věděl, že svým jednáním může porušit zájem chráněný trestním zákonem, a pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. Srozuměním se rozumí i smíření pachatele s tím, že způsobem uvedeným v trestním zákoně může porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem. Pokud se obžalovaný řádně v souvislosti s odcizením jednoho lesního stroje nepřesvědčil osobní prohlídkou zbývajících strojů, který stroj, s jakým výrobním číslem, mu skutečně byl odcizen, když věděl, že dva z jím provozovaných strojů nejsou pojištěny, jednal přinejmenším právě způsobem, který odpovídá smíření pachatele s tím, že pokud nahlásí odcizení nepojištěného stroje, dopustí se pojistného podvodu. Obžalovaného nemůže omlouvat v tomto směru jeho tehdejší pracovní zaneprázdnění, a navíc nebyly zjištěny ani žádné relevantní skutečnosti, které by svědčily o tom, že jednal v tzv. snížené přičetnosti. Duševním stavem obžalovaného v době spáchání trestné činnosti se zabývala ve věci příbraná znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, která v souladu s obhajobou obžalovaného uzavřela, že ten trpí úzkostnou depresivní poruchou, se kterou se i dlouhodobě léčí. Takovéto onemocnění, které je poměrně časté a v posledním období v souvislosti s rychlejším životním tempem a nároky kladenými na člověka, se jeho výskyt i rozšiřuje, zpravidla nemá žádný podstatný vliv na rozpoznávací a ovládací schopnosti, a to především ve vztahu k trestné činnosti obdobného charakteru jako je nyní projednávaný případ. Majetkového deliktu, jehož spáchání není provázeno žádnými nestandardními okolnostmi, se při zachování jak rozpoznávacích, tak ovládacích schopností může dopustit i osoba trpící depresi, úzkostmi a podobně, aniž by tento její zdravotní stav měl na spáchání činu jakýkoliv vliv.

Ve vztahu k obžalované právnické osobě okresní soud v souladu s příslušnými ustanoveními zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů, shledal důvody pro její trestní odpovědnost, jak předpokládá především ust. § 8 cit. zák. Projednávaný skutek je trestným činem spáchaným v zájmu obžalované právnické osoby, jehož se dopustil statutární orgán této osoby, a to její jednatel a navíc společník v jedné osobě. Příslušná právnická osoba se ani nemůže zprostit trestní odpovědnosti s tvrzením, že vynaložila veškeré úsilí, které na ní bylo možno spravedlivě požadovat, aby spáchání protiprávního činu zabránila. To prakticky nepřicházelo v úvahu, neboť XXXXX XXXXX byl v kritické době jediným jednatelem této právnické

osoby, jejím jediným společníkem. Nebyl zde tedy další subjekt, který by mohl zabránit spáchání projednávaného protiprávního činu.

Jestliže výrok o vině mohl obstát bez jakýchkoli zásahů, tak výrok o trestu v části týkající se obžalované právnické osoby a výrok o náhradě škody evidentně trpěl vadami, na které ve svém odvolání oprávněně poukázala státní zástupkyně. Okresní soud obžalované právnické osobě uložil správně peněžitý trest, při jehož výměře však přehlédl znění ust. § 18 odst. 2 zák.č. 418/2011 Sb., podle něhož denní sazba peněžitého trestu ukládaného právnické osobě činí nejméně 1.000 Kč a nejvíce 2.000.000 Kč. Jestliže okresní soud stanovil výši denní sazby v částce 500 Kč, šlo o stanovení v rozporu s citovaným zákonným ustanovením, pod nejnižší možnou zákonnou výměru. Takovéto pochybení bylo možno k odvolání státní zástupkyně napravit a odvolací soud po zrušení vadné části napadeného rozsudku znovu rozhodl tak, že obžalované právnické osobě uložil peněžitý trest ve výměře 30 denních sazeb s výší denní sazby 1.000 Kč. Celkově tak byl uložen peněžitý trest 30.000 Kč, jenž lze považovat s ohledem na veškeré skutečnosti významné pro rozhodnutí o druhu a výši trestu za trest odpovídající zjištěné závažnosti projednávaného protizákonného jednání, dosavadní bezúhonnosti obžalované právnické osoby i jejím majetkovým poměrům. Tato právnická osoba v současné době příliš nefunguje, její majitel obžalovaný XXXXX XXXXX se žíví momentálně výkonem lesních prací jako fyzická osoba, ale je zřetelné, že obžalovaná právnická osoba disponuje určitým majetkem, přinejmenším vlastní další dva tzv. železné koně, jeden funkční a jeden nefunkční. Nejde o výraznější majetek, čemuž odpovídá i rozhodnutí odvolacího soudu v podobě poměrně mírného peněžitého trestu.

I další námitky státní zástupkyně do adhezního rozhodnutí jsou zcela v souladu se zákonem. Okresní soud z blíže nevysvětlených důvodů uložil povinnost k náhradě škody pouze obžalovanému XXXXX XXXXX, přestože za situace, kdy škodu spáchá více škůdců, je podle ust. § 2915 odst. 1 obč. zákoníku namístě rozhodnout o jejich solidární povinnosti, tedy o povinnosti uhradit škodu společně a nerozdílně. V projednávané věci nebyl naprosto žádný důvod pro jiný postup, a proto odvolací soud po zrušení vadného výroku o náhradě škody rozhodl o povinnosti obou obžalovaných společně a nerozdílně uhradit poškozené pojišťovně částku 50.000 Kč, jako zbytek dosud neuhrazené škody. Obžalovaný XXXXX XXXXX v rámci odvolacího řízení potvrdil, že po uhrazení částky 30.160 Kč na účet poškozené pojišťovny, již další platby v její prospěch neprovedl, neboť mu to neumožňovaly výdělkové poměry, když v souvislosti se zadržením svého stroje ze strany policie přišel o celou řadu obchodních případů a dostal se tak do finančních problémů.

Zbývá dodat, že okresní soud nepochybil při rozhodování o potrestání obžalovaného XXXXX XXXXX. Jím uložený vysloveně výchovný trest odnětí svobody, který byl vyměřen na samé spodní hranici zákonné trestní sazby (1 rok až 5 let), jehož výkon byl podmíněně odložen na kratší zkušební dobu 18 měsíců (zkušební dobu lze stanovit na 1 rok až 5 let), nelze považovat za potrestání nepřiměřeně přísné. Jde o trest dostatečně zohledňující veškeré významné skutečnosti, když ve prospěch obžalovaného byla akcentována především jeho dosavadní bezúhonnost a rovněž ta skutečnost, že ihned vstoupil do kontaktu s poškozenou pojišťovnou a uhradil jí část způsobené škody.

Pokud obhajoba poukazovala na možnost odklonu od standardního průběhu trestního řízení ve smyslu § 307 tr.ř., tak odvolací soud musí dodat, že pokud by obhajoba obžalovaného XXXXX XXXXX zvolila poněkud jinou strategii, mohl být ve věci aplikován odklon od trestního stíhání v podobě podmíněného zastavení trestního stíhání nebo narovnání. Oba takové postupy však vyžadují kromě uhrazení způsobené škody nebo učinění

odpovídajících opatření k náhradě škody, jako zákonnou podmínku především doznání pachatele ke stíhanému skutku. Na straně obžalovaného XXXXX XXXXX však takovéto doznání od počátku až do konce trestního stíhání absentovalo. Pokud by doznal své úmyslné jednání

a uhradil škodu, případně uzavřel ke zbytku náhrady škody s poškozenou pojišťovnou dohodu, nic by nebránilo v tom, aby jeho trestní stíhání a trestní stíhání obžalované právnické osoby bylo podmíněně zastaveno.

Vzhledem ke shora uvedenému muselo být odvolání obžalovaného XXXXX XXXXX a odvolání obžalované právnické osoby jako nedůvodné podle § 256 tr.ř. zamítnuto.

P o u č e n í : **Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.**

Proti tomuto rozhodnutí lze podat do dvou měsíců od jeho doručení dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně prostřednictvím soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni (§ 256c tr.ř., § 256e odst. 1 tr.ř.), a to ve trojím vyhotovení.

Dovolání mohou podat:

- a) Nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce nebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného.**
- b) Obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).**

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.)

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr.ř.) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se odvolatel domáhá včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

V Českých Budějovicích dne 11.10.2017

JUDr. Jiří T r n k a, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Monika Bukovská